

Lovforslag nr. L 307. Fremsat den 19. maj 1993 af industriministeren (Trøjborg)

Forslag

til

Lov om statstilskud til hjemmeservice

§ 1. Industriministeren kan inden for en bevilling, der fastsættes på de årlige finanslove, yde tilskud til private husholdningers køb af husholdningsservice fra momsregistrerede virksomheder.

§ 2. Tilskud kan ydes til husholdningsarbejde, som en virksomhed udfører for en forbruger på forbrugers bopæl såsom indkøb af dagligvarer, rengøring, vinduespudsning, madlavning, vask, havearbejde, snerydning og andet lignende arbejde.

Stk. 2. Ved en forbruger forstås i denne lov en person, der til brug for sin private husholdning køber serviceydelser. Ejerboligforeninger, andelsboligforeninger og almennyttige boligselskaber anses ligeledes for forbrugere, når de køber serviceydelser til brug for beboerne i ejendommen.

Stk. 3. Tilskud kan ikke ydes til pasning eller pleje af familiemedlemmer eller til madlavning og servering ved enkeltstående lejligheder.

Stk. 4. Tilskud kan ikke ydes til det arbejde, som en virksomhed udfører for virksomhedens ejere og for forbrugere, der er nærtstående i forhold til virksomhedens ejere.

Stk. 5. Tilskud kan ikke ydes til det arbejde, der overstiger 125 timer pr. kvartal, som en virksomhed udfører for en bestemt forbruger og dennes husstand, for en bestemt ejerboligforening, for en bestemt andelsboligforening eller for et bestemt almennyttigt boligselskab.

Stk. 6. Tilskuddet kan ikke ydes til transport af virksomhedens ansatte til og fra forbrugeren.

Stk. 7. Industriministeren kan fastsætte regler, hvorved arten og omfanget af det arbejde,

hvortil der ydes tilskud, indskrænkes eller udvides.

§ 3. Tilskuddet udgør 65 kr. pr. times arbejde, som virksomheden har udført i overensstemmelse med § 2 og bestemmelser fastsat i henhold til denne lov. Tilskuddet kan dog ikke overstige 130 pct. af det beløb, som forbrugeren skal betale efter fradrag af eventuelle udgifter inkl. moms til materialer, kørsel og lignende. Tilskuddet kan ikke overstige det beløb, hvormed virksomheden har foretaget fradrag i regningen til forbrugeren, jf § 4, stk. 3.

Stk. 2. Industriministeren kan fastsætte regler, hvorved størrelsen af de i stk. 1, 1. og 2. pkt., angivne tilskud ændres.

§ 4. Tilskuddet udbetales til den virksomhed, der har udført arbejdet. Det er en betingelse, at arbejdet udføres af en virksomhed, der er registreret efter lov om almindelig omsætningsafgift, og at virksomheden forud for arbejdets udførelse er tilmeldt tilskudsordningen i den kommune, hvortil virksomheden afleverer skatteregnskab. Virksomheder, der er hjemmehørende i et andet land inden for de Europæiske Fællesskaber, kan tilmeldes tilskudsordningen i Københavns Kommune.

Stk. 2. Tilskuddet udbetales på grundlag af virksomhedens opgørelse til kommunen over det tilskudsberettigede arbejde, som virksomheden har udført i den forudgående kalendermåned. Det udførte arbejde skal være indberettet til kommunen på en månedsopgørelse senest 3 måneder efter, at arbejdet er udført for forbrugeren. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra denne frist.

Stk. 3. Det er en betingelse for udbetalingen af tilskud, at der med månedsopgørelsen følger genpart af regningerne for det arbejde, der er opført på opgørelsen. Regningerne skal indeholde:

- 1) Fradrag for et beløb svarende til det tilskud, virksomheden modtager efter denne ordning,
- 2) oplysning om forbrugers navn og adresse,
- 3) oplysning om hvilket arbejde, der er udført, og hvem der har udført det,
- 4) oplysning om hvor mange arbejdstimer, der er anvendt,
- 5) oplysning om i hvilken periode, arbejdet er udført, og
- 6) forbrugers kvittering for, at det anførte arbejde er udført.

Stk. 4. Tilskudsberettiget arbejde må ikke udføres af arbejdstagere, der er ansat med offentlige løntilskud.

§ 5. Kommunalbestyrelsen afgør, om det udførte arbejde er omfattet af tilskudsordningen, og fastsætter størrelsen af det tilskud, der skal udbetales efter § 4, jf. § 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at en virksomhed skal tilbagebetale det tilskud, virksomheden uretmæssigt har oppebåret.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan iværksætte særlige foranstaltninger til kontrol med de arbejder, hvortil der ydes tilskud efter denne lov. Skattemyndighederne kan indhente oplysning fra kommunalbestyrelserne om det tilskudsberettigede arbejde, som de enkelte virksomheder udfører.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens afgørelse i henhold til stk. 1 og foreskrifter udstedt i medfør af denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2 kan inden 4 uger, efter afgørelsen er meddelt den pågældende, indbringes for industriministeren.

Stk. 5. Udgifterne til tilskud afholdes af staten.

§ 6. Kommunalbestyrelsen kan nægte at optage en virksomhed under tilskudsordningen, såfremt den pågældende virksomhed har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. Kommunalbestyrelsen kan endvidere slette en virksomhed fra tilskudsordningen,

hvis den pågældende virksomhed oparbejder en betydelig gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. En sletning fra tilskudsordningen har virkning for arbejder, der udføres af virksomheden, efter at kommunalbestyrelsens afgørelse om sletning fra tilskudsordningen er meddelt den pågældende virksomhed.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 kan inden 4 uger, efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, indbringes for industriministeren. Afgørelsens indbringelse for industriministeren har ikke opsættende virkning.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis en virksomhed er blevet pålagt at tilbagebetale tilskud efter bestemmelsen i § 5, stk 2, eller hvis en virksomhed gentagne gange afgiver mangelfulde eller urigtige oplysninger til kommunalbestyrelsen.

§ 7. Industriministeren kan fastsætte nærmere regler om lovens gennemførelse, herunder om udbetaling af tilskud samt hvilke oplysninger virksomhederne skal afgive om det tilskudsberettigede arbejde, og hvordan de skal afgives.

Stk. 2. Industriministeren kan suspendere tilskudsordningen, såfremt dette er nødvendigt af bevillingsmæssige grunde. Lovens gyldighed kan bringes til ophør ved kongelig anordning.

§ 8. Industriministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en styrelse under Industriministeriet. Henlægger industriministeren sine beføjelser til en styrelse, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 9. Den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov, straffes med bøde eller hæfte, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 10. I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) jf. lovbekendtgørelse nr. 1223 af 17. december 1992, som senest ændret ved lov nr. 271 af 6. maj 1993, foreslås følgende ændring:

I § 7 indsættes som litra å:

»å) Tilskud efter lov om statstilskud til hjemmeservice.«.

§ 11. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af industriministeren.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Regeringen lægger vægt på, at der – i overensstemmelse med regeringsgrundlaget – gribes ind over for negative virkninger af den høje marginalbeskatning til gavn for beskæftigelse og investeringer. Regeringens aktuelle overvejelser om omlægning af skattesystemet indeholder derfor en sænkning af den høje direkte beskatning af arbejdsindkomsterne med dette formål for øje.

Med nærværende lovforslag suppleres disse generelle overvejelser af en ordning, der retter sig specifikt mod de uheldige virkninger for husholdningernes hjemmeservice af den høje beskatning af arbejdsindkomsterne.

På dette område giver den høje beskatning af arbejdsindkomster specielt uheldige virkninger, da beskatningen indebærer, at det er attraktivt for private husholdninger enten at gøre arbejdet selv eller købe ydelserne på det sorte marked i stedet for at købe ydelserne på det regulære marked.

Af Finansministeriets oplæg fra oktober 1992 »Vejen til fuld beskæftigelse« fremgår det, at en stor del af de fremtidige arbejdspladser skal findes i forbrugerservice-sektoren. Forbrugerservice er en betegnelse for de tjenesteydelser, som den private sektor leverer til forbrugerne, excl. velfærds-tjenesteydelser som f.eks. social-, uddannelses- og sundhedsydelser. Finansministeriets opfattelse hænger sammen med, at der finder store produktivitetstigninger sted i de vareproducerende erhverv, mens mulighederne for at anvende de tekniske fremskridt i forbrugerservice-erhvervene er mere begrænsede. Samtidig har andelen af forbrugernes indkomst, der går til serviceydelser, i et historisk perspektiv været stigende. Siden 60'erne er denne stigning dog standset. Dette skyldes, at den stigende efterspørgsel efter forbrugerservice sidenhen, pga. forhøjede marginalskatter, har givet sig udtryk i gør-det-selv arbejde og sort arbejde, hvorfor det ikke registreres i de officielle statistikker.

Stigningen i gør-det-selv arbejdet skyldes kun i begrænset omfang, at husholdningerne har fået mere fritid. Den normale arbejdstid er faldet, men samtidig er kvinderne kommet ud på arbejdsmarkedet, hvorfor familiens samlede fritid kun er steget ganske lidt. Hovedårsagen til stigningen i gør-det-selv arbejdet er derfor udviklingen i skattetrykket. Stigningen i det sorte arbejde må også i væsentlig grad tilskrives det høje skattetryk.

Stigningen i skattetrykket har desuden påført virksomheder inden for den traditionelle forbrugerservice en næsten umulig konkurrence med gør-det-selv arbejdet og det sorte arbejde.

Af Finansministeriets oplæg fremgår, at det er muligt at skabe mange arbejdspladser, hvis blot en mindre del af gør-det-selv arbejdet og det sorte arbejde bliver omlagt til regulære arbejdspladser. En reduktion af marginalskatten - udover, hvad der allerede indgår i regeringens planer for skatteomlægningen - vil selvfølgelig gøre forvridningerne mindre, men der kan ikke opnås en betydelig beskæftigelseseffekt ad denne vej, medmindre der foretages meget radikale ændringer i marginalskattesatserne.

Dette lovforslag retter sig specifikt mod de forvridninger, den høje marginalskat giver for den del af forbrugerservicen, som omfatter tjenesteydelser i forbindelse med egentlig husholdningsarbejde.

Forslaget skal yderligere ses i sammenhæng med Regeringens initiativer, der retter sig mod nedbrydning af barriererne for etablering af egen virksomhed. Bl.a. sigter regeringen mod at fremsætte forslag om en reform af iværksætterpolitikken, ligesom en række øvrige initiativer sigter på at forbedre nystartede virksomheders finansieringsvilkår. Forslaget vil således bidrage til, at etablering af egen virksomhed med henblik på at udbyde tjenesteydelser til husholdninger ikke længere i så høj grad vanskeliggøres af skattesystemets forvridningsvirkninger. Det er hensigten med forslaget, at virksomheder, der udbyder ydelser i konkurrence med gør-det-selv arbejdet i husholdningerne, i højere grad gives mulighed for at tilbyde konkurrencedygtig hjemmeservice. En vigtig sideeffekt ved ordningen er, at husholdningernes ar-

bejdskraft derved i et vist omfang frigøres til anden side.

Forslaget indebærer, at incitamentet til at købe ydelserne på det sorte marked mindskes, hvorfor det forventes, at en del af det sorte arbejde vil overgå til det regulære marked. Endvidere vil forslaget have positiv virkning på beskæftigelsen for især ufaglærte grupper, som i dag er blandt de hårdest ramte med hensyn til ledighed. Forslaget vil sandsynligvis indebære, at den strukturelle ledighed permanent kan nedbringes til gavn for beskæftigelsen på langt sigt.

Formålet med lovforslaget er således firstrengtet; 1) beskæftigelsesmulighederne forbedres, 2) incitamentet til at købe sort arbejde mindskes, 3) virksomheder, der udbyder serviceydelser i konkurrence med husholdningsarbejdet, opnår en forbedret konkurrencesituation og 4) husholdningerne får bedre mulighed for at frigøre arbejdskraft fra gør-det-selv arbejde til andre formål.

2. Lovforslagets hovedindhold

Der er tale om en 3-årig forsøgsordning, hvorefter industriministeren inden for en årlig ramme på 1 mia. kr. yder tilskud til betaling for hjemmeservice, der udføres af en momsregistreret virksomhed for den private husholdning. Denne hjemmeservice kan bl.a. omfatte rengøring, vinduespudsning, madlavning, indkøb, havearbejde og snerydning.

Det er en betingelse, at modtageren af tjenesteydelsen er en privat husholdning, ligesom den, der udfører arbejdet, skal være momsregistreret.

Tilskuddet udgør 65 kr. pr. udført arbejdstime. Tilskuddet kan dog ikke overstige 130 pct. af den pris, forbrugeren skal betale, når udgifterne til materialer, kørsel m.v. er fraregnet. Denne regel begrænser mulighederne for at spekulere i ordningen ved at oplyse fejlagtige timeantal og lønomkostninger pr. time.

Tilskuddet modregnes på regningen ved forbrugernes betaling for ydelsen, hvorved forbrugerprisen reduceres. Tilskuddet udbetales til de virksomheder, der udfører arbejdet. Disse virksomheder skal være momsregistrerede og tilmeldt ordningen hos den kommune, hvortil virksomheden afleverer skatte-regnskab. Virksomheder fra andre EF-lande vil kunne blive tilmeldt ordningen i Københavns kommune. Mod forevisning af dokumentation for udført arbejde refunderes virksomheden på månedsbasis det samlede beløb for de akkumulerede tilskud. Hypotekbanken forestår udbetalingen af tilskuddene, men det er kommunalbestyrelserne, der administrerer selve tilskudsordningen herunder afgør hvilke ydelser, der er omfattet af ordningen, og fastsætter tilskuddets størrelse.

Kommunalbestyrelsen giver endvidere forbrugeren adgang til information og rådgivning om ordningen. Da ordningen er ny, er der behov for at sikre, at ordningen kommer godt fra start. Borgerne og virksomhederne skal således have kendskab til ordningens eksistens, og borgerne skal kende de virksomheder, der tilbyder husholdningsserviceydelser.

Kommunerne bør derfor optræde som formidlere, således at borgerne ved henvendelse til kommunen kan få oplysning om, hvilke virksomheder, der udfører tilskudsberettigede husholdningsserviceydelser i lokalområdet. Virksomheder uden for kommunen kan udføre arbejde i kommunen, og disse virksomheder har krav på at blive omfattet af kommunens formidlingsarbejde.

Da ordningen fungerer på markedsvilkår forudsættes det iøvrigt, at virksomhederne via deres almindelige markedsføring relativt hurtigt vil gøre kunderne opmærksom på, at de udfører tilskudsberettiget husholdningsarbejde.

Industriministeren er ansvarlig for administrationen af loven. Industriministeren kan delegerer kompetencen efter loven til en styrelse under Industriministeriet.

Industriministeren fortolker loven i tilfælde af tvivl og udsteder supplerende bekendtgørelser og vejledninger, såfremt dette måtte anses for nødvendigt.

Industriministeren vil således kunne udarbejde et fælles informationsmateriale, som virksomhederne og borgerne har adgang til. Herved kan det sikres, at borgerne har adgang til samme information, og at ordningen administreres ens i hele landet. Samtidig vil de enkelte kommuner kunne udarbejde mere specifik informationsmateriale, som er af interesse for borgerne i lokalområdet.

3. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos: Arbejdsministeriet, Boligministeriet, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning, Ministeriet for Erhvervspolitisk Samordning, Skatteministeriet og Økonomiministeriet.

Samtidig med fremsættelsen er lovforslaget endvidere sendt i høring hos: Advokatrådet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Det Danske Handelskammer, Detailhandelens Fællesråd, Frederiksberg Kommunalbestyrelse, Forbrugerrådet, Grundejernes Landsorganisation, Husligt Arbejder Forbund, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Københavns Magistrat, Landsfor-

eningen af Danske Anlægsgartnermestre, Kvindeligt Arbejderforbund, Landsforeningen Loyal Handel, Landsorganisationen i Danmark, Lejernes Landsorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Parcelhusejernes Landsforening og Specialarbejderforbundet i Danmark.

4. *Beskæftigelsesmæssige konsekvenser*

Udnyttes tilskudsrammen på 1 mia. kr. fuldt ud til køb af hjemmeservice, svarer det til ca. 10.000 fuldtidsarbejdspladser. Det svarer til en forudsætning om, at knap 10 pct. af alle husstande hver køber 2 timers hjemmeservice ugentligt. Effekten på den samlede beskæftigelse vil dog være noget mindre på grund af et vist omfang af støttespild og en mindre reduktion i husholdningernes forbrug af andre varer og tjenester.

Det kan ikke undgås, at der i et vist omfang vil være tale om støttespild – dvs. udbetaling af tilskud til aktiviteter, der var blevet udført alligevel – også uden tilskud. Omfanget af støttespild skønnes dog at være begrænset, fordi der i dag kun er begrænset aktivitet på det regulære marked for hjemmeservice.

På grund af husholdningernes egenbetaling vil en forøgelse af serviceforbruget i et vist omfang reducere forbruget af andre varer og tjenester, hvilket isoleret set giver negativt bidrag til beskæftigelsen i andre erhverv.

Den samlede virkning på beskæftigelsen skønnes derfor til 5.000 til 8.000 personer. Virkningerne på beskæftigelsen vil imidlertid være væsentligt gunstigere end ved en traditionel finanspolitisk lempelse af samme omfang.

Virkningerne på ledigheden vil sandsynligvis være noget mindre på grund af afledte effekter på arbejdsudbuddet, bl.a. som følge af at noget af husholdningernes arbejdskraft frigøres ved køb af serviceydelser.

5. *Administrative og statsfinansielle konsekvenser*

Der afsættes en ramme på 1 mia. kr. til ordningen i 1994.

I det omfang, ordningen medvirker til at øge forbruget af hjemmeservice, vil der være betydelige afledte effekter på de offentlige finanser.

Konvertering af sort arbejde til regulære arbejdspladser vil – i sig selv – medføre afledte skatte- og momsindbetalinger, som antages fuldt ud at opveje det direkte provenutab som følge af tilskud til konvertering.

Omlægning af husholdningernes forbrug mod øget forbrug af hjemmeservice medvirker til at øge beskæftigelse og indkomst, hvorved skattebasen for-

øges. Det skyldes, at der i højere grad efterspørges service produceret ved indenlandsk arbejdskraft fremfor varer med et stort importindhold.

Dertil kommer, at en forøgelse af den samlede beskæftigelse vil medvirke til at sænke udgifterne til overførselsindkomster (dagpenge og kontanthjælp).

Alt i alt vil tilskudsordningen have afledte effekter på de offentlige finanser, der er væsentligt større end ved andre finanspolitiske lempelser, fordi tilskuddet målrettes mod indenlandsk produktion i arbejdskraftintensive erhverv.

Antages – med et forsigtigt skøn – at støttespild udgør op til halvdelen af det udbetalte tilskudsprovenu, skønnes de afledte effekter på de offentlige finanser at være i størrelsesordenen 0,6-0,7 mia.kr. Nettovirkningen på de offentlige finanser skønnes derved i de første år at udgøre ca. 0,3-0,4 mia. kr. pr. år.

På grund af de forventede gunstige effekter på den strukturelle ledighed vil ordningen også på længere sigt medvirke til en permanent bedre beskæftigelsessituation. Det vil have en positiv effekt på de offentlige finanser på langt sigt.

Tilskuddet til hjemmeservice ydes af staten. Størsteparten – omkring 2/3 – af de afledte effekter på de offentlige finanser tilfalder kommunerne. Der foretages modregning for dette i de generelle overførsler til kommunerne.

Industriministeriet kompenseres for de udgifter, herunder administrationsudgifter, ordningen medfører for ministeriet, ligesom Hypotekbanken og kommunerne kompenceres for deres administrationsudgifter. Det skønnes, at der medgår 3 årsværk til Industriministeriets administration af ordningen og 1 årsværk til Hypotekbankens administration.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Der foreslås indført en tilskudsordning til private husholdningers køb af husholdningsarbejde. Ordningen gælder også for husholdningsarbejde, der udføres for beboerne i ejerboliger, andelsboliger eller almennyttige beboelser, når arbejdet bekostes af ejerforeningen, andelsforeningen eller det almennyttige boligselskab, jf. forslaget § 2, stk. 2.

Til § 2

Bestemmelsen angiver, hvilke typer arbejder, der ydes tilskud til, når de udføres af en momsregistreret virksomhed. Der ydes alene tilskud til arbejder, der udføres for en forbruger. Begrebet forbruger er defineret i stk. 2.

I *stk. 1* foreslås det, at der kan ydes tilskud til virksomheders udførelse af husholdningsarbejde på forbrugers bopæl. Ved udtrykket »forbrugers bopæl« forstås det sted, hvor forbrugeren jævnligt bor. Har forbrugeren flere boliger, f.eks. tillige et sommerhus, vil dette også være forbrugers bopæl.

Opregningen af de serviceydelser, hvortil der kan ydes tilskud, er ikke udtømmende. Bestemmelsen omfatter således alle former for almindeligt forekommende husholdningsarbejde, som f.eks. vask, rengøring, madlavning og havearbejde.

Derimod omfatter ordningen ikke pasning og pleje af børn eller andre familiemedlemmer, jf. *stk. 3*. Ligeledes er madlavning og servering ved enkeltstående lejligheder – f.eks. fødselsdage, konfirmationer, jubilæer o.lign. – heller ikke omfattet af tilskudsordningen, idet der herved vil opstå en konkurrenceforvridning i forhold til arrangementer, der afholdes uden for hjemmet – f.eks. i en restauration.

Husholdningsarbejde skal forstås bogstaveligt. Således omfatter bestemmelsen ikke anlæg-, reparations- eller vedligeholdelsesarbejder. Det gælder uanset, om det er på boligen eller på andre formuegoder – f.eks. køleskab eller radio – i hjemmet. Ligeledes er f.eks. skorstensfejning, skadedyrsbekæmpelse eller personlig pleje – i form af f.eks. frisørarbejde, manicure eller fodpleje – *ikke* husholdningsarbejde. Rådgivning fra f.eks. revisor eller advokat er heller ikke husholdningsarbejde.

I *stk. 4* foreslås det, at der ikke ydes tilskud til det arbejde, en virksomhed udfører for forbrugere, der er nærtstående i forhold til virksomhedens ejere. Reglen er indsat for at undgå misbrug af ordningen. Det er således ikke muligt for f.eks. en enkeltmands virksomhed at udføre tilskudsberettiget arbejde for ægtefællen, børn og andre nærtstående. Da reglen skal forhindre misbrug, er det ikke fundet hensigtsmæssigt nærmere at afgrænse, hvem der er nærtstående, idet dette må afhænge af de nærmere omstændigheder. Ved en systematisk udnyttelse af ordningen – f.eks. hvor der alene udføres arbejde for et fåtal af kunder – vil også fjernere familiemedlemmer og bekendte være omfattet af bestemmelsen, således at virksomheden ikke kan udføre tilskudsberettiget arbejde for disse.

I *stk. 5* foreslås det, at der maksimalt kan gives tilskud for 125 timers arbejde pr. kvartal, som en virksomhed udfører for en forbruger og dennes husstand. Et ægtepar vil således højst kunne få udført 125 timers tilskudsberettiget arbejde pr. kvartal fra en bestemt virksomhed. Derimod er der ikke noget til hinder for, at ægteparret på et kvartal køber f.eks. 90 timers husholdningsarbejde fra en virksomhed og

80 timers tilskudsberettiget arbejde fra en anden virksomhed.

Reglen er indsat for at undgå, at egentlige ansættelsesforhold konverteres til erhvervsmæssige tjenesteydelser, der leveres med tilskud. En husholdning vil således ikke kunne »fuldtidsbeskæftige« f.eks. en enkeltmandsvirksomhed, der udfører tilskudsberettiget arbejde for husholdningen.

Det følger af definitionen i *stk. 2* af en forbruger, at f.eks. en andelsboligforening også anses som en forbruger. En vicevært i en andelsbolig, der etablerer selvstændig virksomhed, vil således højst kunne udføre 125 timers tilskudsberettiget arbejde pr. kvartal for den pågældende andelsboligforening. Serviceydelser under tilskudsordningen vil således ikke være et alternativ til almindelige ansættelsesforhold.

Det foreslås i *stk. 7*, at industriministeren vil kunne fravige reglerne i forslaget § 2, ligesom der vil kunne fastsættes supplerende regler om, hvilke arbejder, der kan ydes tilskud til. Tilskudsordningen vil således kunne indskrænkes eller udvides, hvis det måtte vise sig, at der finder misbrug sted af ordningen, hvis der er behov for præciseringer, eller hvis der viser sig at være andre serviceydelser til hjemmet, som bør være omfattet af ordningen, men som ikke omfattet af forslaget § 2.

Til § 3.

Bestemmelsen fastsætter størrelsen af det tilskud, der kan ydes til husholdningsarbejdet. Det foreslås, at tilskuddet udgør 65 kr. pr. times udført arbejde. I *stk. 2* foreslås det, at industriministeren kan ændre tilskuddets størrelse. Bemyndigelsen tænkes primært brugt til at sikre, at tilskuddet følger den almindelige pris- og lønudvikling, men bemyndigelsen vil også kunne bruges til en justering af tilskuddet iøvrigt, såfremt dette måtte vise sig hensigtsmæssigt af hensyn til markedsforholdene.

Tilskuddet beregnes ud fra den tid, der er medgået til arbejdets udførelse. Det er kun selve udførelsen af husholdningsarbejdet, der er tilskudsberettiget. Andre omkostninger – f.eks. materialeomkostninger, omkostninger til leje af maskiner eller kørselsomkostninger for virksomhedens ansatte til og fra forbrugers bopæl – er ikke tilskudsberettigede.

Reglen om tilskuddets størrelse suppleres af to andre regler. Disse regler er indsat for at undgå misbrug af ordningen.

Af administrative grunde udbetales tilskuddet til den virksomhed, der har udført arbejdet for forbrugeren. Det er derfor en forudsætning for udbetaling af tilskud til en virksomhed, at virksomheden har foretaget fradrag i regningen til forbrugeren, således-at

tilskuddet reelt tilfalder forbrugeren. Har en virksomhed eksempelvis udført 10 timers tilskudsberettiget arbejde for en forbruger, vil der kunne opnås 10 x 65 kr. = 650 kr. i tilskud. Er der alene foretaget et fradrag på 400 kr. i regningen til forbrugeren, vil virksomheden alene kunne få 400 kr. i tilskud. Dette følger af sidste pkt. i § 3, stk. 1.

Ligeledes er der i stk. 1, 2. pkt., fastsat en grænse for, hvor stort tilskuddet kan være i forhold til det regningsbeløb, som forbrugeren skal betale. Denne grænse er fastsat til 130 % af det beløb, forbrugeren skal betale efter fradrag af alle andre udgifter inkl. moms – bortset fra lønudgiften – der er posteret på regningen til forbrugeren. Denne regel skal sikre, at antallet af arbejdstimer ikke opskrives for derved at opnå uforholdsmæssigt høje tilskud.

Har en virksomhed eksempelvis udført 10 timers tilskudsberettiget arbejde af 150 kr. i timen, kan der opnås et tilskud på 10 x 65 kr. = 650 kr. Regningen til forbrugeren vil herefter lyde på 850 kr. (1.500 kr. – 650 kr.)

Opgøres regningen fejlagtigt som 15 arbejdstimer af 100 kr. i timen, kunne der opnås et tilskud på 15 x 65 kr. = 975 kr., således at regningen til forbrugeren ville blive på 525 kr. (1.500 kr. – 975 kr. = 525 kr.). Her vil 130%-reglen indebære, at tilskuddet bliver maksimeret til 682,50 kr. (1,3 x 525 kr.) – og ikke som ellers anført 975 kr.

130%-reglen vil således begrænse virksomhedens og forbrugers incitamentet til at ændre på faktureringsprincippet for derved at opnå større tilskud. Samtidig hindrer reglen, at timeantallet forøges i forbindelse med, at der ydes forbrugeren forskellige rabatter.

130%-grænsen vil blive reguleret i takt med, at selve tilskuddet på 65 kr. ændres.

Ved udførelse af arbejde efter almindelige fakturerings- og omkostningsprincipper vil ordningen være ganske ukompliceret, idet tilskuddet vil udgøre 65 kr. pr. times udført arbejde, hvis den timeløn, virksomheden opkræver inkl. moms, udgør 115 kr. eller derover.

Til §§ 4-6

Af administrative grunde foreslås det i § 4, at tilskuddet udbetales til den virksomhed, der har udført arbejdet for forbrugeren. Herved vil det alene være et mindre antal virksomheder, der behøver at sætte sig ind i ordningen, hvilket er administrativt enkelt såvel for borgerne og virksomhederne samt for kommunerne, der administrerer ordningen. Virksomhederne skal en gang om måneden indlevere en opgørelse med relevante regninger over det udførte, tilskudsberettigede arbejde til kommunen.

Efter at kommunen har kontrolleret opgørelsen, anvises beløbet til udbetaling, og tilskuddet udbetales til virksomheden via Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning. Ordningen tilrettelægges således, at den kommunale sagsbehandling bliver mindst mulig, og således at kommunerne og Hypotekbanken stort set kan anvende det styrings- og udbetalingsssystem, der i dag anvendes ved udbetaling af statstilskud til forbedringsarbejder m.v. i boliger.

Kommunens afgørelse af, hvilke arbejder, der er tilskudsberettigede, og fastsættelsen af tilskuddets størrelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 5, stk. 1 og stk. 4. Industriministeren kan fastsætte nærmere retningslinier for ordningen, herunder afgive fortolkningsbidrag til, hvordan ordningen skal administreres. Kommunerne skal foretage administrationen på dette grundlag, således at der vil være en ensartet praksis i hele landet.

Efter § 4, stk. 1, er det en betingelse for udbetaling af tilskud, at virksomheden er momsregistreret, og at den på forhånd er tilmeldt ordningen i den kommune, hvortil den afleverer skatteregnskab.

Beskæftiger en virksomhed personer, der er ansat med offentlige løntilskud, f.eks. langtidsledige, kan virksomheden ikke lade disse personer udføre tilskudsberettiget arbejde og samtidig opnå tilskud efter denne lov, jf. § 4, stk. 4. Optager en virksomhed ikke desto mindre sådanne arbejdsydelser på månedsopgørelserne, kan det udbetalte tilskud kræves tilbagebetalt af kommunen efter § 5, stk. 2, ligesom virksomheden kan slettes af tilskudsordningen, jf. § 6, stk. 3. En langtidsledig må derimod godt udføre andet arbejde for den pågældende virksomhed.

Efter § 4, stk. 2, skal det udførte arbejde være indberettet senest 3 måneder efter arbejdets udførelse. Er dette ikke sket, kan tilskuddet alene udbetales, såfremt kommunen dispenserer fra 3 månedersindberetningsfristen. Reglen er indført af hensyn til den bevillingsmæssige styring af tilskudsordningen.

Efter § 5, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen iværksætte særlige foranstaltninger til kontrol med de arbejder, hvortil der ydes tilskud, ligesom industriministeren efter § 7 kan udstede nærmere regler om lovens gennemførelse, herunder om hvilke oplysninger virksomhederne skal afgive om det tilskudsberettigede arbejde.

Ligeledes kan skattemyndighederne efter § 5, stk. 3, indhente de oplysninger om en virksomheds udførelse af tilskudsberettiget arbejde, som er nødvendige i forbindelse med skattemyndighedernes ligningskontrol. Da virksomheden indsender samtlige tilskudsansøgninger til den kommune, hvortil virksomheden også afleverer skatteregnskab, vil skattemyndighederne nemt kunne kontrollere, at virksom-

hederne selv angiver det arbejde, hvortil der udbetales tilskud.

Efter § 6 kan kommunen nægte at registrere en virksomhed under tilskudsordningen, ligesom kommunen kan slette en allerede optaget virksomhed fra ordningen, hvis virksomheden enten har betydelig gæld til det offentlige, jf. stk. 1, eller hvis virksomheden har skulle tilbagebetale modtagne tilskud, som virksomheden uretmæssigt har oppebåret, f.eks. fordi betingelserne i §§ 2-4 ikke er opfyldt, eller fordi virksomheden har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med tidligere indsendte månedsopgørelser over udført, tilskudsberettiget arbejde, jf. § 6, stk. 3. Skyldes tilbagebetalingskravet en undskyldelig fejl fra virksomheden, kan kommunen undlade at slette virksomheden fra ordningen. En virksomhed, der gentagne gange afgiver mangelfulde eller urigtige oplysninger vil i øvrigt også kunne slettes fra ordningen. Dette gælder selvom der *ikke* er rejst krav om tilbagebetaling, f.eks. fordi manglerne er opdaget af kommunen i forbindelse med behandlingen af de pågældende månedsopgørelser.

Er en virksomhed slettet fra ordningen i medfør af § 6, stk. 3, bør virksomheden som hovedregel ikke senere genoptages under tilskudsordningen.

Reglen i § 6, stk. 1, om, at virksomheder med betydelig gæld til det offentlige kan udelukkes fra ordningen, er et led i bestræbelserne på at forbedre det offentliges inddrivelsesmuligheder. Reglen skal ses i lyset af de regler om udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v., der blev indført for en række lovregulerede erhverv ved lov nr. 936 af 27. december 1991. Virksomheder, der ikke er tilknyttet tilskudsordningen, vil kunne nægtes optagelse i ordningen, hvis de har en gæld til det offentlige i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. Virksomheder, der er tilsluttet ordningen, vil ligeledes kunne slettes, hvis de har en gæld til det offentlige i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover. Det er herved sikret, at virksomheder behandles ens, uanset om de er tilmeldt ordningen eller ej.

Til §§ 7 og 8

Det foreslås i § 7, at industriministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om lovens gennemførelse, ligesom industriministeren kan suspendere ordningen, såfremt der ikke er den fornødne bevillingsmæssige hjemmel til at fortsætte udbetalingen af tilskud.

Ordningen kan ophæves ved kongelig anordning. Dette vil alene ske, såfremt der ikke afsættes midler på finansloven til udbetaling af tilskud.

Bemyndigelsen til industriministeren indebærer bl.a., at der kan fastsættes regler om, at oplysningerne om det tilskudsberettigede arbejde skal indberettes på særlige skemaer.

Det følger af bestemmelserne i § 2, stk. 7, og § 3, stk. 2, at industriministeren også kan fastsættes regler om, hvilke arbejder der ydes tilskud til, ligesom tilskuddets størrelse kan reguleres. Såfremt der er behov herfor, kan ordningen udvides, således at der ydes tilskud til andre arbejder end dem, der er nævnt i § 2. Tilsvarende kan ordningen indskrænkes.

Efter § 8 kan industriministeren delegerede de opgaver, der efter loven påhviler ministeren, til en styrelse under Industriministeriet, ligesom ministeren kan fastsætte regler om klageadgangen. Styrelsen vil herefter fungere som klageinstans for de afgørelser, kommunalbestyrelserne træffer i medfør af § 5, stk. 2, og § 6. Det vil blive fastsat, at styrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Til § 9

Det foreslås, at den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til kommunalbestyrelsen, kan straffes med bøde eller hæfte. Er strengere straf forskyldt efter staffelovens regler, finder disse regler anvendelse.

Til § 10

Det foreslås, at Ligningsloven ændres, således at forbrugeren ikke skal medregne de pågældende tilskud til den skattepligtige indkomst.

Til § 11

Det foreslås, at lovens ikrafttræden fastsættes af industriministeren. Dette skyldes, at det er fundet hensigtsmæssigt at forelægge lovforslaget for EF-Kommissionen, således at det forud for lovens ikrafttræden kan bekræftes, at ordningen ikke er i strid med EF-reglerne om statsstøtte. Loven forventes at kunne træde i kraft den 1. januar 1994.

Til § 12

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.